REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Nax. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik Nacht. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 79. Brașov, Vinerĭ 7 (20) Aprilie. 1900.

Cugetărĭ de Pascĭ.

I.

Am arătat într'un numĕr premergĕtor al fóiei nóstre, cât de mult a avansat șovinismul unguresc și cât de estreme au devenit adĭ, după trei-ḑecĭ și trei de anĭ dela înființarea dualismului și dela stabilirea supremației maghiare sub formă constituțională, mĕsurile contra naționalităților nemaghiare ale stăpânirei ungurescĭ, influințată de acest șovinism turbat.

Am arătat, cum se interpretéză astăḑĭ legea dela 1868 și cum nu se mai admite nicĭ într'un chip validitarea principiului ei fundamental, care recunósce îndreptățirea naționalităților de a-șĭ desvolta individualitatea lor națională și a progresa pe basa ei în cultură.

Décă se mai vorbesce astăḑĭ în dietă și în pressa maghiară de „naționalitățĭ“, acésta se face numai în sensul, că esistă încă în Transilvania, Bănat și Țéra ungurésca nisce masse, séu conglomerate etnice de soiŭ străin, dér neîndreptățite la o viață proprie națională, carĭ trebuesc assimilate și contopite cât mai curênd în interesul minorității maghiare, ce se cocoțéză la putere și-șĭ identifică propriele ei interese cu ale statului.

*

Dér vor întreba, póte, unii din cetitorii noștri, de ce mai reamintim tóte aceste lucrurĭ destul de bine cunoscute?

Pentru simplul motiv, că a sosit momentul suprem, ca sĕ ne dăm séma în mod clar și conscienţios de situațiunea nóstră presentă. Căcĭ, cum am mai semnalat, pe lângă străruințele și uneltirile celor dela guvern, carĭ pregătesc totala nóstră îngenunchiare, se ridică din nou profețĭ mincinoșĭ din sînul nostru, și cu sciință séu inconscient — ca sĕ nu lipsésca nicĭ aparițiunile fatale, ce trec ca un fir negru prin istoria suferințelor nóstre, — se fac codoriște la toporul, cu care dușmanii noștri secularĭ vor sĕ sfărîme pentru tot-déuna legăturile frăției și ale solidarității nóstre în lupta de drept și de libertate, ce o purtăm.

S'a ḑis și este un adevĕr, că mulțimea, vulgul, are o memoriă slabă, că este adese-orĭ fórte nerăbdătóre și doritóre de schimbare. Acésta însușire defectuósă profeții mincinoșĭ au sciut'o esploata la tóte popórele și în tóte timpurile.

De ce, își ḑic ei, ar face escepțiune poporul nostru, care prin credulitatea lui a fost espus de atâtea vécurĭ la nenumĕrate amăgirĭ?

Și calculul lor nu e tocmai cu totul greșit, deși cei ce gândesc astfel ignoréză total, că poporul nostru asuprit, care are și el o tradiție și o istoriă, nu póte nicĭ el sĕ se sustragă dela legile firescĭ, ce conduc mersul desvoltării tuturor popórelor din lume.

*

Dér sĕ revenim la firul început.

Organisațiunea de stat ungurésca cu instituțiunile și sistemul ei de legĭ a ajuns la un punct, în gradul cel mai suprem retrograd, tocmai, când sub formele unui constituționalism artificial și fals, clica dela putere, acaparând în numele maghiarismului tótă viața publică în stat, a isbutit de a scóte pe Românĭ, Sașĭ, Sêrbĭ, Slovacĭ etc. cu totul din cadrul constituțiunii și al legilor, declarând aceste popóre ca lipsite de orĭ-ce îndreptățire individuală-națională și prin urmare privindu-le de fapt numai ca tolerate și supuse poftelor maghiarismului violent, propagat și scutit *ex officio* de puterea publică în stat.

Acest resultat, cum am dovedit'o de nenumĕrate-orĭ până la evidență, s'a dobêndit numai succesiv și gradat. In mĕsura în care favorisațĭ de constelațiile politice, Maghiarii dela cârmă și-au întărit posiția față cu Viena și cu Austria, precum și înăuntru prin estinderea tot mai mare și mai cutezată a puterii guvernului pe tóte terenele, în aceeașĭ mĕsură li-s'au răpit naționalităților nemaghiare tóte posițiunile, ce le mai ocupau în viața politică, până ce în cele din urmă prin mĕsurĭ arbitrare și violente, printr'un sistem de legĭ cu tendința fățișă de maghiarisare, li-s'a luat acestora tótă putința de a-șĭ manifesta și apĕra individualitatea lor națională pe terenul legal constituțional.

Nu este frasă acésta; este crudul adevĕr. Cei ce au urmărit cu atențiune și cu nepreocupare ultimele discusiunĭ în dietă asupra cestiunei naționalităților, și cei ce au cugetat serios mai ales asupra celor descoperite și discutate de matadorii maghiarismului dominant cu ocasiunea desbaterii budgetului ministeriului cultelor și instrucțiunii publice, nu ne îndoim, trebue sĕ fiă pe deplin convinșĭ de acest adevĕr.

Orĭ dóră totușĭ se mai îndoiesce cineva?

Sĕ fiă óre posibil sĕ se mai găsésca în sinul nostru politicianĭ cinstițĭ și cu mintea sănĕtósă, ca sĕ afirme, că nouĕ Românilor ni-a mai rĕmas încă teren de luptă constituțională și, ca sĕ ne putem îndrepta situația, n'am avé decât numai sĕ ne folosim de el, urmând vocilor de sirenă ale companiei de frățietate și de împăciuire Tisza-Szell și înmulțind numĕrul mamelucilor guvernului din dietă?

Acésta nu o credem nicĭ-decum. Intre bărbații sincerĭ devotațĭ binelui național, cu sentimente de abnegațiune pentru marea causă a poporului nostru, se vor mai afla încă icĭ colo și oportuniștĭ de aceia, carĭ tóte le iau mai ușor, trăesc din mână în gură și nu vĕd, nu simt și nu pĕtrund încătrău plutesce naia națiunii nóstre și ce gróznice pericole o amenință cu totală sfărîmare.

Nu credem, că vr'unul din aceștia ar puté merge așa departe, ca sĕ nege ceea-ce este documentat până la cea mai mare evidență. Ei nicĭ nu pot nega, că situația politică a poporului nostru nu-i mai permite adĭ acestuia sĕ se lupte și sĕ se apere cu succes pe terenul legal constituțional.

Dér, ḑic ei, de ce sĕ stăm morțiș pe lângă una și aceeașĭ, de ce sĕ nu mai încercăm și alte modalitățĭ de a îmblânḑi furia dușmanilor noștri, de ce sĕ nu mergem acolo, unde ne chiamă ei? De multe orĭ asemenĭ ómenĭ cad în ispită de a uita de principiu pentru folóse aparante momentane și a face astfel politică, fără plan și fără prevedere, care se numesce la noi de comun „politică practică“.

Nu-i vorbă, orĭ și ce politică trebue sĕ aibă un resultat practic, căcĭ décă nu, încetéză de a fi politică. Insĕ la noi Românii de dincóce, carĭ n'am avut până acum aprópe de loc scólă politică, momentul practic în politică se ia mai mult în sens individual: a urma așa cum îi vine omului mai ușor; și décă nu se póte opune cu pieptul curentului, atuncĭ sĕ se lase sĕ-l ducă apa, sĕ latre cu cânii și sĕ urle cu lupii.

Tactica acésta póte fi bună pentru individ și pentru stăruințe și nisuințe individuale, dér o națiune, care are un trecut istoric, ca națiunea nóstră, care are conscientă de sine, și vré sĕ trăéscă ca națiune, nu póte sĕ facă politică de sfĕrnar, când este în joc libertatea ei, onórea și esistența ei.

*

Cu „politicianĭ“ de categoria celor amintițĭ, carĭ bucurându se de viața lor, de lumina ḑilei și de aerul ce-l sorb, se mai pot simți acum încă, deși într'un cerc cu totul restrîns și mai mult privat, ca Românĭ, cel puțin ei între ei, cu aceștĭ oportuniștĭ de bună credință nu credem, ca națiunea nóstră sĕ întémpine multe dificultățĭ. Când va sosi óra decisiunei, ei, suntem sigurĭ, vor fi acolo, unde îi va conduce geniul bun al poporului.

Se găsesc însĕ între noi, durere, și ómenĭ, carĭ nu lucră din motive curate; nu se dirig după convingerea cea mai bună, ci dedațĭ a nu puté trăi fără stăpân, se fac uneltele altora, uneltele unei politice, ce urmăresce desmembrarea și distrugerea organismului național al Românilor cis-carpatinĭ.

Mult ni-a stricat acest soiŭ de ómenĭ și până acuma și acésta mai mult din causa neajunselor nóstre proprie; ei nu vor fi nicĭ în viitor mai bunĭ ca în trecut, dér s'au deochiat cumplit și faptele lor mârșave s'au dat de gol.

Nu de douĕ-orĭ póte abusa cineva de încrederea poporului.

Dr. Kramarc despre situațiune.

Cunoscutul conducĕtor al Cehilor și vice-președinte al Camerei deputaților, Dr. *Kramarc*, a ținut Dumineca trecută în Semil un discurs politic asupra situațiunii, din care estragem următórele părțĭ interesante:

Mai întâiŭ Dr. Kramarc a luat în apĕrare clubul Cehilor tinerĭ contra imputării radicalilor, că n'au făcut obstrucțiune legei recruților. N'ar fi fost, ḑice, în interesul poporul cehic sĕ se arate dușmănoșĭ față cu armata.

A fost o greșélă neertată de a face din cestiunea „zde“, o cestiune națională. Desființarea ordonanțelor de limbă, de sigur n'a rĕmas neînfluințată de agitațiunea radicalilor în cestiunea „zde“.

Este o mare cutezare, décă radicalii (cehĭ) vin în parlament, ca sĕ prescrie aicĭ clubului cehic tactica lui de obstrucțiune. Acésta e tréba clubului și n'are sĕ i-se dicteze direcțiunea din cercurile alegĕtorilor.

Cehii, décă anunță obstrucțiunea, trebue sĕ fiă sigurĭ de isbânda lor, ceea-ce însĕ la legea recruților nu putea sĕ fiă, căcĭ acésta ar fi fost promulgată cu ajutorul §-lui 14.

Noi Cehii trebue sĕ ajungem prin mijlóce tactice ceea-ce au ajuns Germanii: sĕ facem parlamentul incapabil de lucrare. De aceea noi am ales înși-ne terenul, pe care sĕ facem obstrucția.

Acest teren sunt proiectele de investițiune și budgetul provisoric. Aicĭ, ḑice. Cehii pot învinge, décă cu toții, și radicalii de aḑĭ, vor fi de față în Cameră și-șĭ vor face datoria. Cu deosebire la investițiunĭ nu e posibil, ca guvernul sĕ înlocuiască lipsa votului parlamentar prin §. 14.

Acésta obstrucțiune este neînlăturabilă, décă până la deschiderea Reichsrath-ului nu se va întroduce limba internă oficială cehică cel puțin în mĕsura, în care fusese întrodusă prin ordonanțele lui Gautsch.

Guvernul se teme de acéstă întroducere, pentru-că nu vrea sĕ schimbe érășĭ oposiția cehică cu cea germană; este însĕ îndoios, décă obstrucțiunea germană este a se aștepta în tot casul.

Mai departe Dr. Kramarc se pronunță pentru pace și în contra limbei germane, ca limbă mijlocitóre în stat. Décă pacea nu se va restabili, nicĭ nu va fi liniște în Austria. Ce va veni atuncĭ, e greu de preḑis. Probabil, că — *absolutismul.*

Cehii nu voesc absolutismul, fiind ei o partidă democratică, liberală și constituțională. Acest absolutism în Austria a fost în tot-déuna o oligarchiă a biurocrației vienese.

Dér poporul cehic e așa de tare și a putut sĕ suporteze absolutismul fără pagubă deja într'un timp, în care se afla încă la începutul desvoltării sale naționale; el va suporta o nouă ediția a lui încă mult mai ușor, în speranța sigură, că și a doua nu va sfîrși altfel, decât cea dintâiŭ.

*

„Narodni Listy“ află, că în ministeriile din Viena domnesce o mare activitate, deórece se lucréză la stabilirea proiectului de lege pentru egala îndreptățire a limbilor, prin care sĕ se reguleze raporturile limbistice la oficiile de stat din Boemia și Moravie. E vorba, ca proiectul sĕ cuprindă întregul complex al cestiunei limbilor în cele douĕ țĕrĭ.

Anglia și Afganistanul.

Cine scie încă ce surprinderĭ reservă lumii rĕsboiul actual din Africa sudică. In scirea ce i-s'a comunicat lui „Tageblatt“ din Berlin despre un pretins ultimat, ce are de gând sĕ-l adreseze Rusia Angliei, se ḑice, că ultimatul va pretinde, ca în timp de 8 ḑile Marea-Britaniă sĕ pună capĕt rĕsboiul, căcĭ altfel va trimite la Afganistan 120,000 de soldațĭ rușĭ.

De odată cu scirea ḑiarului berlines publică „*Times*“ din Londra o telegramă

importantă din *Lahore*, în care sĕ spune următórele:

„*Civil and Military Gazette*“ publică o scrisóre a emirului din Afganistan adresată unui supus intim al sĕu, în care emirul se plânge, că acum, când *Afganistanul e strîmtorat de tóte părţile,* aşa se pare, că *guvernul engles* s'a tras la o parte şi nu-şĭ mai bate capul cu el. De câte-orĭ, cu ocasia atacurilor din partea Rusiei, a oferit o contra trăsătură, el n'a primit nicĭ un rĕspuns dela guvernul indian, esceptionând aceea, că s'a cerut învoirea Afganistanului la concesiunea de căi ferate şi linii telegrafice. Asta însĕ nu se póte da, de-óre-ce ar fi un mijloc pentru nimicirea Afganistanului. Emirul îşĭ încheie scrisórea sa astfel:

„Pe lângă tóte temerile mele, timp de 21 de anĭ am rĕmas aliat devotat guvernului engles: *acum însĕ trebue sĕ spun guvernului indian, că a sosit timpul faptelor, ér nu al vorbelor.*“

Cuvintele aceste ale emirului sunt comentate şi esplicate ca un avertisment la adresa Angliei şi ca un pericul, ce ameninţă posesiunile ei în Indii. Nu cumva Rusia voesce sĕ aplice aicĭ Albionului prima lovitură, când el e ocupat în Africa-sudică? Şi nu cumva se reduce aicĭ scirea despre cele 120,000 de soldaţĭ, ce se ḑice, că ar voí se-i trimită Rusia, décă Anglia nu va sista rĕsboiul?

Rĕsboiul din Africa sudică.

Am comunicat erĭ, că Burii au părăsit asediarea staţiunei *Wepener* şi s'au retras şi din Rouxville şi după-ce au lăsat o trupă de 6000 spre sud dela Bloemfontein, s'au dus spre nord.

Scirea acésta n'a fost confirmată oficios, ba telegramele, ce sosesc acum din isvor bur, o combat. Se vestesce anume, că generalii burĭ *Petrus* şi *De Wett* au reţinut trupele, ce le-a trimis Roberts pentru a despresura Wepener, cu care ocasiă Burii au luat pradă 500 capete de vite.

*

După un raport oficios puterea armată a lui *Roberts* este aḑĭ următórea: patru divizii de infanteriă, în care sunt 32 batalióne cu 12 baterii, alte 4 baterii de câmp, 3 baterii Haubitz şi tunurĭ de corabiă şi cetate; 12 regimente de cavaleriă, împărţite în 4 brigăḑĭ. Numĕrul tuturor trupelor e de 50,000.

*

Misiunea Burilor a comunicat guvernului din Haga condiţiunile pe lângă care crede a-se puté face pacea. Intre altele ea oferă punerea terenurilor de mine sub controlul unei comisiunĭ europene.

Misiunea nu plécă din Haga la Berlin, precum era stabilit, ci la Paris. Causa, pentru care nu merge la Berlin, se ḑice a fi împrejurarea, că i-s'a dat sĕ înţelégă, că presenţa ei nu e de loc poftită acolo, de-óre-ce guvernul engles a declarat hotărît, că nu va primi nicĭ o intervenţiă de pace.

*

Scirea, ce i-s'a comunicat din Petersburg ḑiarului „Berliner Tageblatt“ despre intervenţia Ţarului, o înregistréză pressa întrégă. Imprejurarea însĕ, că corespondentul foii berlinese ḑice, că Rusia s'ar fi decis la acest pas în înţelegere cu Germania şi Francia, face a nu se da creḑĕmênt svonului, fiind-că nicĭ Francia, nicĭ Germania nu vor acum chiar sĕ se ia de cap cu Anglia pentru Burĭ. Nu se trage însĕ la îndoială, că Rusia vrea sĕ foloséscă situaţia critică în care se găsesce Anglia, dér că în ce direcţiune, nu se scie încă. Póte-că presenţa Ţarului în Moscva va clarifica încurênd şi cestiunea acésta.

*

Pe când petrecea în Milan, misiunea Burilor a primit pe corespondentul ḑiarului „*Volkszeitung*“ căruia conducĕtorul misiunei *Fischer*, i-a spus între altele:

Vrem sĕ arătăm lumii clar şi învederat, că dreptatea este pe partea nóstră. Noi suntem în situaţia omului, care simte pe fruntea lui revolverul inimicului. Ce sĕ facă el! Sĕ aştepte până-ce revolverul e descărcat? O, nu, trebue sĕ ne apĕrăm, décă nu vrem sĕ perim! Anglia simte necesitatea de a-se estinde şi aşĭ anexa teritorii la cele din Natal şi colonia Cap, pe când noi, nu vrem un pălmac de pământ dela Englesĭ. Noi nu vrem decât sĕ avem libertate în casa nóstră, căcĭ ţéra nóstră au câştigat'o dela sĕlbaticĭ părinţii noştri prin munca lor. Spun, că civilisaţia nóstră e infimă, dér totuşĭ noi nu vrem s'o schimbăm cu robia politică sub administraţiă englesă, a cărei dubie valóre o cunóscem de aprópe. Suntem decişĭ a nu ne atinge de teritoriul engles şi de a aduce tóte jertfele în interesul păcii şi a neatêrnării nóstre, dér vom respinge orĭ-ce pace, care nu ne garantéză independenţa. Fraţii şi fiiĭ noştri îşĭ cunosc datoria, vor lupta pentru independenţa lor şi vor muri pentru ea. Nu suntem mulţĭ. Aḑĭ avem cu totul 25,000 de ómenĭ în luptă, dintre carĭ 13,000 transvaalienĭ, 9000 oranjenĭ şi 3000 Africanderĭ. Dela început Englesii de două şi de trei orĭ au perdut în realitate mai mult, decât spun ei. Putem sĕ dovedim, că adese-orĭ 800 de ómenĭ, sub comanda a doi cornetĭ, au ţinut în şac 16—20,000 de Englesĭ sĕptĕmânĭ întregĭ, omorînd şi prinḑênd 1200—2000 din ei. Cunóscem bine pierderile inimicului, care sunt de 5 orĭ mai marĭ, decât mărturisesc ei.

SCIRILE ḐILEI.

— 6 (19) Aprilie.

Plecarea Suveranilor românĭ. După cum s'a anunţat, erĭ de diminéţă, la órele 9 şi 10 m., cu un tren special, au plecat pentru Abazzia Regele şi Regina, Principii Ferdinand şi Carol. Principele Ferdinand a sosit în gara de Nord însoţit de micul principe Carol. El purta redingotă négră şi joben, ér micul principe costum de marinar. Peste 10 minute au sosit şi Regele şi Regina. Regina veselă ca în totdéuna, purta o rochiă de mătase gris, ér Regele costum negru redingotă şi păláriă gris móle. La întórcerea în sala de recepţiă, membri familiei au fost întêmpinaţĭ de d-nii miniştri, de ofiţerii generalĭ şi superiorĭ, de membrii Academiei Române şi de înalţii funcţionarĭ ai statului. D-nele miniştrilor au oferit fiorĭ Reginei. La órele 9 şi 10 m. trenul se puse în mişcare, după-ce au luat loc în vagóne persónele din suita regală şi princiară. Mulţimea de pe peron saluta plecarea trenului regal prin strigăte de ura. D-l director general al căilor ferate C. T. Miclescu, conduce trenul regal până la Vĕrciorova. Majestăţile Lor vor petrece la Abbazia timp de trei sĕptĕmânĭ. In acest timp va veni, se ḑice, în Abbazia şi principesa Maria a României, împreună cu micele prinţese Elisabeta şi Maria.

La monumentul lui Mircea cel bĕtrân din Tulcea se lucréză cu cea mai mare repeḑiciune. Stânca, ce forméză piedestalul, e aprópe terminată. E regretabil însĕ, că primăria nu e încă în posiţiune de-a puté începe lucrările pentru elipsa, ce s'a decis a-se face în jurul acestui monument şi tot aşa şi cu lucrările, ce sunt a-se esecuta pe calea Gloriei. Din acéstă causă inaugurarea acestui monument, care era fixată în Maiŭ, se va amâna pentru o altă dată.

Condomnaţii complotului din Serbia. Din Belgrad se vestesc următórele: Foile din strĕinătate au scris de repeţiteorĭ, că regele Alesandru va da amnestiă condamnaţilor în complotul sêrbesc. Acésta însĕ nu s'a făcut nicĭ până aḑĭ, ba regimul de închisóre al condamnaţilor s'a asprit. Se ḑice, că radicalii sêrbĭ au făcut încercărĭ de-a mântui din închisóre pe consoţii lor, dér nu li-a succes. Ex-regele Milan auḑênd de vestea încercărilor de evadare, a dat ordin strict, ca toţĭ prisonierii, carĭ zac prin temniţele dela Niş, Posarevaţ şi Krogujevaţ, sĕ fiă transportaţĭ în casamatele fortăreţei din Cladova, vis-à-vis de Turnu-Severin. Acésta s'a şi făcut în cea mai mare tăcere la 10 l. c. Toţĭ prisonierii au fost puşĭ în lanţurĭ.

Atentat. Sâmbăta trecută un atentat grozav s'a petrecut în Viena în contra deputatului antisemit Anton *Baumann*, demnitar comunal, care însoţit de un funcţionar comunal de-acolo, anume *Novak*, trecea înainte de amiaḑĭ pe lângă secţia din suburbia Währing. Un anume *Kuhn*, din rĕsbunare a tras un glonţ asupra deputatului; a fost însĕ nimerit însoţitorul acestuia Novak, care a căḑut numai decât mort; a tras şi a doua împuşcătură asupra lui Baumann şi atuncĭ a fost rănit, însĕ nu de mórte; pe urmă atentatorul şĭ-a tras un glonţ, care l'a rănit grav de tot.

Starea sĕmĕnăturilor în România este, după tóte scirile ce sosesc de-acolo, fórte mulţămitóre. Grânele şi rapiţa promit o străluciită recoltă. Arăturile de primăvară continuă a-se face cu mare activitate. Pămêntul este fórte uşor de arat.

Satul Carmen Sylva. Din comuna Ceamurlie, jud. Tulcea, se anunţă: Astăḑĭ s'a fondat şi înaugurat satul Carmen Sylva în delta Dunărei, mila 12, plasa Sulina. Au luat parte autorităţile administrative, magistraţii, corpul oficeresc şi familii notabile din Tulcea. 43 familii de sătenĭ forméză satul.

Comanda de companiă. Ministrul comun de rĕsboiŭ austro-ungar a hotărît, printr'o decisiune mai nouă, că conferirea definitivă a comandei de companiă unui locotenent, e neadmisibilă.

Budgetele porturilor române. Ministerul lucrărilor publice a aprobat următórele budgete ale fondurilor porturilor pe esercițiul 1900—1901.

Administraţia centrală a tuturor porturilor, veniturĭ şi cheltuelĭ 829.950.

Mehedinţĭ, veniturĭ 105.863, cheltuelĭ 53,099.91.

Dolj veniturĭ şi cheltuelĭ 300.718.

Romanaţĭ, veniturĭ 231.449, cheltuelĭ 29.229.

Teleorman, veniturĭ şi cheltulĭ 526.174.

Vlaşca, veniturĭ şi cheltuelĭ 190.000.

Ilfov, veniturĭ 124,187, cheltuelĭ 53.833.

Ialomiţa, veniturĭ şi cheltuelĭ 103.000.

Brăila, veniturĭ 1,192.938, cheltuelĭ 528.622.

Covurluiu, veniturĭ 710.805, cheltuelĭ 586.196.

Tulcea, veniturĭ şi cheltuelĭ 52.700.

Constanţa, veniturĭ 439.136, cheltuelĭ 228.148.

Cununiă. Din Sebeşul săsesc ni-se anunţă cununia d-lui *Iuliu T. Üveges* cu d-ra *Rafila Cutean* din Órda inferióră. Cununia va fi în 29 Aprilie n. în biserica gr. or. din parochia miresei.

Vermĭ de mătase. La ministerul român de industriă s'au primit 11630 de cererĭ pentru darea seminţelor de vermĭ de mătase. Tóte aceste cererĭ vor fi satisfăcute. Fiă-cărui cultivător i-se va trimite cantitatea cerută. Distribuirea se va face în modul următor: La mănăstirea Văratic

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

A muri!

Renumitul profesor *Nothnagel* din Viena a ţinut luna trecută o conferenţă fórte importantă în beneficiul clubului „Concordia“ al ḑiariştilor vienesĭ. Ca subiect şĭ-a ales a trata despre, ce va sĕ ḑică *a muri!* adecă *despre mórte.* Nothnagel a desvoltat acésta temă, de un deosebit interes pentru fiă-care din muritorĭ, cu competenţa omului sciinţei, ca medic, deşi în tainele morţii nimenĭ n'a putut încă pătrunde, decât acela, care însuşĭ trece prin acest mare şi grozav moment.

— *A muri,* începù Nothnagel conferenţa sa, este un cuvênt trist şi posomorît, încunjurat de spaimă şi înfiorare. *A muri,* este un cuvênt plin de atâta seriositate sĕrbătoréscă, încât numai cel stupid póte sĕ-l priméscă cu indiferenţă. In afecţiunea sentimentelor înălţate, inima eroică póte că scie sĕ supórte fără de temere gândul acesta; un suflet puternic în credinţă póte sĕ i-se dedice cu totul; mintea scrutătóre póte sĕ se adâncéscă liniştit şi cu o rece încordare în cugetul acesta; peregrinul pămêntean sdrobit de durere, póte sĕ aştepte chiar fericirea după sfîrşitul suferinţelor pămêntescĭ, — însĕ imensa mulţime a ómenilor totuşĭ nu se gândesce la mórte, decât cu frică şi cutremur. Căcĭ a *muri* însémnă nimicirea vieţii, ér instinctul vieţii este o însuşire adênc înrădĕcinată în natura omului. Intre anumite marginĭ, fiă-care fiinţă vieţuitóre are *capacitatea* séu facultatea de proprie susţinere. In organismul animal, mai ales în formaţiunile lui mai înalte, pe lângă acésta facultate se mai pronunţă şi *instinctul conservării de sine.* In fiinţa vieţuitóre, care posedă consciinţă, în om, instinctul acesta este atât de puternic şi dominant peste tóte, încât şi un Egmont se desparte fórte cu greu de obicĭnuinţa dulce a esistenţei, şi Frideric de Homburg se înfioréză de mórte.

Ceva deosebit, dér fapt este, că pentru mulţĭ ómenĭ nu e înfiorător conceptul *morţii,* ci conceptul *a muri.* Mórtea pentru unii însémnă ajungerea la fericirea ceréscă, pentru alţii este cufundarea în nimicire totală. Dér însă-şĭ *murirea,* adecă procesul spre nimicire, este încunjurată de înfiorare. Inaintea închipuirii nóstre apar icónele chinurilor fisice când mórtea se cobóră pe membrele, ce amorţesc. Mulţĭ cred, că călĕul omenimei, *suferinţa* (durerea), chinuesce jertfa sa chiar şi după-ce viaţa a sburat. Pe cei mai mulţĭ ómenĭ însĕ îi tortureză temere nehotărită, când se gândesc la ora sĕrbătoréscă, ce ne conduce din lumina strălucitóre a vieţii în tăcerea vecĭnică a neesistenţei. Măcar de m'aşĭ vedé trecut peste acea oră ultimă! — se aude esclamând sufletul înăduşit de spaimă. A fi mort, i-se pare o nimica pe lângă grozăveniile închipuite ale muririi.

Ce însémnă *a muri?* Insémnă acea fasă din esistenţa organismului, în care manifestaţiunile de viaţă ale substanţei trupescĭ, séu că scad gradat, până când încetéză cu desĕvîrşire, séu că sunt împiedecate în funcţiune în mod subit şi cu atâta violenţă, încât apun cu totul. Cu necesitate logică ni-se impune aicĭ a doua întrebare: *ce este viaţa?* Rĕspunsul la acéstă întrebare ni-ar deschide un orisont atât de larg din punct de vedere filosofic, cât şi fisiologic, încât trebue sĕ renunţăm la aşa ceva. Chiar şi faţă cu tema propriu ḑisă trebue sĕ fim restrînşĭ, dér mai ales trebue sĕ ignorăm problema vecĭniciei şi multe altele.

Ni-se impune însĕ a treia întrebare: *de ce trebue sĕ murim?* Ce fel de procese sunt acelea, carĭ inevitabil duc la încetarea manifestaţiunilor de viaţă ale substanţei trupescĭ? Spre infinita nóstră surprindere, ni-se pune înainte faptul, că cei mai puţinĭ ómenĭ mor de mórte naturală; dintr'o sută de mii póte numai unul. Acésta s'ar păre surprinḑĕtor. Dér nenumĕrate milióne de ómenĭ mor sub influinţa forţei esterne, accidente, cutremure de pămênt, esundărĭ, fómete, muşcăturĭ de şérpe, sfâşiărĭ de animale sĕlbatice, sinucidérĭ, omorurĭ şi mai pe sus de tóte rĕsboiul. Un statistician a calculat, că dela începutul timpurilor istorice şi până aḑĭ, au murit pe câmpul de-rĕsboiŭ nu mai puţin decât *7 miliarde de ómenĭ;* ceea-ce, décă e adevĕrat, însémnă că rĕsbóiele au nimicit de cincĭ orĭ pe atâţĭ ómenĭ, câţĭ locuesc aḑĭ pămêntul, adecă de cincĭ orĭ o miie cincĭ sute milióne. Acest numĕr este înfiorător! Dér e disparent faţă cu ceea-ce a stîrpit, în furia lor, duşmanii cei mai îngrozitorĭ ai omenimei: bólele. Trei a patra parte din omenime, se pustiiesce prin bóle.

Intre milióne de ómenĭ se află abia câţĭ-va la carĭ nicĭ cea mai viuă observaţiune clinică nu póte arăta vre-o alterare bolnăviciósă a organismului. Totdéuna au fost sănĕtoşĭ şi în fine adorm, îmbĕtrâniţĭ şi slăbiţĭ definitiv. Pentru-ce mor aceştia? De ce încetéză inima, care a funcţionat 100 şi mai bine de anĭ, cu punctualitatea maşinăriei unui orologiu? De ce,

se vor face pachete, în carĭ se vor pune cantitățile pentru fiă-care județ. Acele pachete vor fi distribuite oficiilor poștale județene, dela oficiul din Piatra-Neamțu. Distribuirea semințelor de gândacĭ de mătase a început din anul 1895. Atuncĭ nu fuseseră decât 200 de cererĭ.

Vêndare de plante. In primăvara acésta se vênd din grădinile forestiale dela Timiș, brădulețĭ albĭ, negri, cooonarĭ, bradĭ douglas, stejarĭ, florĭ de paltin și paltin ordinar cu prețurĭ ieftine. Scóterea din pământ, pachetarea și transportul privesc pe cumpĕrător. Comande sunt a-se adresa la administrația forestială orășenéscă din Timișul de jos.

Statutul pentru îngrijirea sĕracilor, care se va pertracta în proxima ședință a consiliului comunal din loc, se află în biuroul primarului și stă la disposiția celor ce voesc sĕ-l cetéscă.

Teribilă nebuniă. In strada Cour-de-Nonnes din Paris, se póte vedé un coș de fabrică înalt de 40 de metri. Intr'una din dilele trecute, pe la órele cincĭ și jum. p. m., un om era în picióre chiar pe vêrful coșului, la acea înălțime amețitóre. Imediat se adună la piciórele coșului o mulțime, care aștepta, înghețată de frică, desnodămêntul dramei, care avea sĕ urmeze. Strada se umplù imediat, asemenea și strădile vecine, de unde se puté vedé straniul personagiu cum se ĭplimba liniștit pe marginea de sus a coșului. Era ceva vertiginos, îngrozitor.

S'au chemat în grabă pompierii, carĭ se urcară de-alungul coșului, care era provĕdut cu cuie de urcat. Indată însĕ ce unul din pompierĭ ajunse până aprópe de vêrful coșului, nebunul, — căcĭ nebun era, — începù sĕ vocifereze, sĕ țipe si sĕ amenințe, că décă nu va fi lăsat în pace, se va arunca jos! Pompierul nu scia, ce sĕ facă.

Indoiala sa nu ținù însĕ mult timp, căcĭ un murmur de gróză al mulțimei îl făcù sĕ plece ochii în jos. Zdrobit complectamente, cu creerii sfărîmațĭ, într'un lac de sânge, nefericitul zăcea la pământ.

Se numesce Gustav Roussel, în etate de opt-spre-dece anĭ. De mult timp avea acéstă maniă vertiginósă de a-se urca pe locurĭ înalte și periculóse, și de-a privi de-acolo în jos.

Producțiune și petrecere colegială va arangia societatea sodalilor românĭ „Lumina" din Brașov, Lunĭ, în 10 Aprilie v. 1900 (a doua di de Pascĭ) în sala hotelului „Orient" Nr. 1. Inceputul la 7½ óre séra. După producțiune urméză dans, începênd cu „Călușarul și Bătuta". Intrarea de persónă 1 cor. 20 b. Bilete se pot căpĕta la d-l D. Eremias, la Librărira Ciurcu, la Casina Română și séra la cassă. Ofertele marinimóse se vor cbita în public.

Se va representa: „*Sgârcitul*", comediă în 5 acte, de Molière. Persónele vor fi representate prin d-nii: G. Purchărea, N. Loga, V. Moldovan. D-ra El. Bratu, d-l G. Gal, d-rele El. Rusu, P. Jianu, d-nii N. Vlaicu, N. Purchărea, I. Sulică, N. Rusu, N. Sfetea, V. Popa.

Dela esposiția din Paris.

Duminecă au fost deschise pentru marele public porțile esposiției. Numĕrul visitatorilor în prima di a fost de 118,630, mai mult cu 7000 ca în prima di a esposiției din 1899. Au intrat cu bilete libere încă vre-o 70,000 de persóne, așa că Duminecă se aflau pe terenul esposiției peste *180,000* de visitatorĭ.

Pe „Rue des Nations", unde se află paviliónele tuturor statelor, de diminéța până séra mișună o mulțime uriașă de popor, care admiră mai ales palatul italian de o esecuțiune admirabilă.

In pavilionul rusesc a fost espus un obiect sensațional: harta Franciei, bătută cu pietri scumpe, pe care a dăruit'o Țarul Rusiei națiunei francese. Harta are o suprafață de 4 metri pătrațĭ și strălucesc pe ea pietrii scumpe, carĭ indică orașele Franciei; Parisul e indicat pe hartă prin un rubin uriaș, Marsilia prin un smaragd minunat, care singur a costat 18,000 de ruble. Darul întreg l'a costat pe Țarul 1½ milion ruble. Rîurile sunt marcate cu fire de platină. La harta acésta au lucrat 80 de artiștĭ timp de trei anĭ.

*

La 17 Aprilie a. m. președintele *Loubet*, însoțit de miniștri Millerand și Delcassé, a visitat secțiunea rusécă din Trocadero. Președintele republicei a fost primit de marele ambasador rusesc principele Urusov și de principele Tenitsev, comisarul superior al Rusiei. Musica a intonat Marseillesa și imnul național rusesc.

*

Esposiția oficiósă a fost deschisă la 16 Aprilie prin un banchet de 160 tacâmurĭ. In locul de frunte sta nunciul papal Lorenzelli, representanții Austro-Ungariei, Germaniei, Italiei, Angliei, Spaniei, Rusiei, Turciei și ambasadorul Statelor Unite, întreg corpul diplomatic, președinții camerii și Senatului, miniștri, autoritățile civile și militare, șefii justiției, numĕroșĭ deputațĭ și senatorĭ etc. După banchet a fost o mare recepțiune în Elysée, apoi concert și bal.

Nou abonament
la
Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Aprilie st. v. 1900

s'a deschis nou abonament, la care învităm pe toțĭ amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne (12 fl.); pe șése lunĭ 12 coróne (6 fl.); pe trei lunĭ 6 coróne (3 fl.); pe o lună 2 coróne (1 fl.).

Pentru România și strĕinătate: pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ, pe o lună 3.50 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușor prin *mandate postale.*

Administrațiunea.

Salut.

Deplorabila nóstră stare sanitară, în care ne aflăm acum, când avem sĕ devenim cetățenĭ ai orașului Brașov, nu ne permite nicĭ sĕ vedem vechii noștri amicĭ și cunoscuțĭ în casele lor, necum sĕ facem cunoscințe nouĕ, precum am fi dorit.

Acéstă regretabilă situațiă nu ne dispenséză însĕ de-a adresa măcar pe acéstă cale, cu ocasiunea stabilirei nóstre aicĭ, salutul nostru călduros întregei Românimĭ brașovene, în sînul căreia dorim și ne rugăm sĕ fim primițĭ.

Prin acésta credem, că vom fi scusațĭ de visitele, pe carĭ nu suntem în stare sĕ le facem.

Dr. Hosanu cu soția.

ULTIME SCIRI.

Colonia, 18 Aprilie. „Gazeta de Colonia" anunță, că în vederea descompunerii Chinei, *Rusia adună o puternică flotă de rĕsboiŭ în apele Asiei orientale*, ca evenimentele viitóre s'o afle gata.

Varșovia, 18 Aprile. *Rusia mobiliséză în cel mai mare grad.* Alaltăerĭ 20,000 de ómenĭ au fost trimișĭ de aicĭ la *frontiera dela Bokhara.*

Bloemfontein, 18 Aprilie. Englesii sunt împresurațĭ la Wepener. Vinerĭ inimicul a înaintat contra flancului stâng engles, dér după o luptă de mai multă óre s'a retras.

Capstadt, 18 Aprilie. In colonia Cap guvernele celor douĕ republice rĕspândesc proclamațiunĭ cătră olandesĭ, provocându-i sĕ ia armele în lupta contra tiraniei, ce amenință libertatea națională.

NECROLOG. **Ioan Stinghe,** măcelar, epitrop parochial, membru în representanța comunală și tată de vecinĭ, după grele suferințe a încetat din viéță în 5 (18) Aprilie 1900 la 9 óre a. m., în etate de 74 anĭ împărtășit cu Sf. Taine. Rĕmășițele pământesci ale defunctului se vor ridica din locuința proprie, strada „pe Tocile" Nr. 32 și se vor depune spre odichnă vecĭnică Vinerĭ în 7 (20) Aprilie a. c. la óra 2 p. m. în cimiteriul bisericei Sf. Treimĭ de pe Tocile.

Despre acéstă dureróşă perdere încunosciințăm pe toțĭ amicii și cunoscuții rĕposatului.

Brașov, 5 (18) Aprilie 1900.

Fie-i țĕrîna ușóră și memoria binecuvêntată!

Jalnica familiă.

DIVERSE.

Curban-Bairam. — Sĕptămêna trecută, Turcii au sĕrbătorit „Curban-Bairam", care pentru ei este cam aceea ce sunt Pascile pentru creștinĭ. Acéstă sĕrbătóre începe în diua a decea a lunei, numită dilhidje în calendarul arab. In acea di, orĭ-ce bun musulman trebue sĕ sacrifice un berbec: asta e o faptă bună înaintea lui Dumnedeu. Va trebui sĕ alégă însĕ berbecul cel mai gras și cel mai scump, fără a sta la tocmélă cu vîndĕtorul. Musulmanul trebue sĕ-șĭ tae el singur berbecul cu un cuțit fórte bine șters și apoi se se róge lui Allah, ca sĕ-i priméscă jertfa. Berbecul va fi împărțit în patru părțĭ, din carĭ trei vor fi distribuite la sĕracĭ, împreună cu pielea. De preferință berbecul trebue sĕ fiă negru și sĕ aibă córnele marĭ.

Porumbeii împĕratului. Cu ocasiunea călĕtoriei sale la Helgoland împĕratul Wilhelm II a dat calea mai multor porumbei de pe corabia „Kurfürst Friedrich Wilhelm". Fie-care porumbel avea la gât legată câte-o scrisorică pentru membrii familiei împĕrătescĭ, scrise tóte cu mâna proprie a împĕratului. Opt porumbei au fost trimișĭ astfel postilonĭ la Berlin și toțĭ opt au sosit în pace. Mulțumit de succesul acestei încercărĭ, împĕratul s'a decis sĕ întrebuințeze totdéuna postilonĭ de aceștia, când face călĕtorii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

fără bólă, fără vătĕmare, încetéză pe vecĭ? In întrebarea acésta zace marea taină a vieții și a lumii. Vedem, că faptul muririi devine realitate la nenumĕrațĭ ómenĭ, cunóscem manifestațiunile esterióre ale acestui fapt, însĕ *causa adevĕrată* ni este ascunsă.

Este un obiceiŭ general și din punct de vedere scientific îndreptățit, décă vorbim despre *clipa morții.* Prin acésta vrem sĕ esprimăm, că organismul a încetat a mai funcționa *în întregul* sĕu, — și acésta este, ca sĕ dic așa, *închcierea* muririi, ce se póte cuprinde în cadrul câtor-va clipe scurte; în cadrul acelui moment măreț, a cărui sublimitate nimic n'o marchéză mai bine, decât acea adêncă și seriósă tăcere, ce străjuesce în jurul patului bolnavului, când ultimul lui oftat străbate tremurând încet aerul.

Se impune acum întrebarea, că óre cu ultima suflare móre omul într'adevĕr, și décă nu, când móre? La întrebarea acésta sciința póte rĕspunde cu faptul, că în cele mai multe casurĭ mórtea pornesce din inimă, fiă bóla acută, séu învechită, fiă inima părtașe directă la rĕu, séu nu, împlinéscă-șĭ ea cu fidelitate munca ei uniformă în decursul unei lungĭ viețĭ, orĭ că subit se împiedecă în funcțiunea ei, în mijlocul tinereții înfloritóre. Putem dice așa-dér: mórtea omului purcede din inimă. Câtă vreme inima bate, fiă cât de slab, fiă cât de cu greu, omul trăesce — și abia ultima bătaiă a inimii arată, că totul e pierdut, totul s'a sfîrșit în mod ireparabil.

Dér *ce simte omul* pământean în decursul muririi? Ce simte el în dilele, în órele, séu în minutele, ce le numim ultime? Este, fisicesce, dureróşă, chinuitóre murirea? La întrebarea acésta nu póte da rĕspuns nicĭ fantasia poetului, nicĭ filosofia: singur numai simpla și fidela observațiune a naturei.

Când glonțul nimeresce în frunte și ucide pe comandantul însuflețit de focul luptei, atuncĭ mórtea este fără durerĭ, cel cădut n'a simțit nimic nicĭ în momentul, când glonțul i-a întrat în corp. Celeritatea glonțului e mai mare, decât facultatea de conducere a nervilor, și mórtea se întêmplă deja înainte de ce simțirea durerei ar fi fost perceputa de sistemul nervos. Adese-orĭ s'a putut stabili și aceea, că pe cel rănit numai țîșnirea sângelui l'a făcut atent, că e rănit; el nu simte glonțul, durerea vine mai târdiu. Tot acest cas se póte presupune și atuncĭ, când mórtea nu e pricinuită de cause esterne, de esemplu la cădere, la trăsnire séu la isbitura sĕcurei călĕului.

Fără îndoiélă, că sunt muritorĭ, carĭ trebue sĕ sufere până la ultimul moment, deși în realitate ultimele clipe decurg și la ei în nesciință. Astfel de casurĭ însĕ sunt esceptionale și la judecarea lor, în legătură cu întrebările puse de noi, trebue sĕ stabilim faptul, că nicĭ durerile, ce apar acum, nu aparțin însușĭ faptului muririi, ci sunt numai aparițiunĭ din decursul bólei; *nu murirea însașĭ e chinuitóre, ci bóla.*

Instinctul puternic al vieții — necesitatea inexorabilă a morții: cum împacă natura aceste contraste? O, natura este un mare artist! Décă activitatea ei s'ar valida tot-déuna, décă n'ar fi de cele mai multe-orĭ împiedecată în libera ei lucrare, atuncĭ noi am ajunge și mai mult la cunoscința măreției și bunĕtății ei.

— Ce simțĭ? fù întrebat Fontenelle, cel de o sută de anĭ, când trăgea de mórte.

— Nimic, decât că *mi-ar cădé greu sĕ mai trăesc.*

Și când Brillat Savarin a întins un pahar cu apă unei rude a sale muribunde în vêrstă de 93 de anĭ, bĕtrânul dise:

— Mulțumesc de acésta ultimă bunătate; décă vei îmbĕtrâni așa ca mine, vei vedé, că mórtea este tot așa de necesară omului, ca și somnul.

Organismul veștedesce, devine incapabil pentru nutrire; tóte funcțiunile sunt mai trândave, mai obosite, și în urma acésta instinctul vieții încă slăbesce, adórme. Aicĭ zace taina, de ce adurmim blând și pacĭnic la finea adevĕratei și firescei esistențe pământescĭ; aicĭ nu mai ei necesitate de scrutărĭ etice și de concepțiunĭ religióse, pentru-ca murirea sĕ se desbrace de ființa ei înfiorătóre. Membrele, carĭ arată durerea, convulsiunea și înfiorătorul horcăit al plămânilor numai nouĕ ne apar teribile, muribundul însușĭ nu le simte, căcĭ el ajunge în acea stare apatică, în care orĭ-ce înfluență esternă nu mai e simțită, decât c'o energiă scădută, séu chiar de loc. Și décă eventual mórtea vine în starea consciinței curate, ceea-ce relativ rar se întêmplă, atuncĭ firul vieții se rupe subit și violent — o grabnică vătĕmare a inimii și arătătorul césornicului vieții se opresce.

Chinurile morții fisice sunt numai în închipuirea nóstră. In realitate mórtea este înspăimântătóre numai în casurĭ fórte rare, casurĭ, ce sunt provocate de om sĕmĕnului sĕu: esecutarea prin foc și mórtea pe eșafod. Natura însașĭ e mult mai milósă, decât omul!

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Aprilie 1900.

Renta ung. de aur 4%.	97.25
Renta de corône ung. 4%.	93.70
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	101.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	99.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	92.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.75
Impr. ung. cu premii	164.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	139.50
Renta de argint austr.	99.05
Renta de hârtie austr.	98.95
Renta de aur austr.	98.65
Losurĭ din 1860.	136.50
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	126.20
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	182.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	229.30
Napoleondorĭ	19.26
Mărcĭ imperiale germane	118.35
London vista	242.82½
Paris vista	96.40
Rente de corône austr. 4%	98.90
Note italiene	90.40

Cursul pieţei Braşov.

Din 19 Aprilie 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.98
Argint român.	Cump.	18.70	Vênd.	18.80
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.10	Vênd.	19.16
Galbenĭ	Cump.	11.20	Vênd.	11.30
Ruble Rusescĭ	Cump.	253.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	118.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	21.40	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Sz. 58—1900.
végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-sa értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a zernesti kir. járásbiróság 1884 évi 72 számu végzése következtében Puscariu József brassói ügyvéd által képviselt Tisca György f.-moecsi lakos javára Mosoiu Josif fundátai lakos ellen 486 korona s jár. erejéig 1894. évi január hó 26 án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 760 koronára becsült következő ingoságok u. m.: 1 ló, juhok és tehenek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbiróság 1900. évi V. 38/2. számu végzése folytán 240 kor. — fil. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Január hó 1-ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 98 korona 56 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Fundátán s illetve Alsó-Moecsen Mosoiu Josif lakásán leendő eszközlésére **1900. évi Május hó 3-ik napjának délelőtt 11 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingoságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernesten, 1900 évi április hó 15-ik napján.

Huszár Vilmos
kir. birósági végrehajtó.

926.1—1

Sz. 9576—1899. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint tlkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Özv. Rafira George M. Belav szül. Angel s társai végrehajtatónak Beleav Eva szül. Muntean végrehajtást szenvedő elleni 10 kor. elvont haszon és járulékai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén lévő Kopacsel községében fekvö, a kopacseli 5. sz. tljkvben Muntean Samoilla kk. és Belav Eva szül. Muntean tulajdonát képező A † alatt

11, 12	hrsz.	ingatlanra	422	kor.	3372	hrsz.	ingatlanra	28	kor.
489/d/2	„	„	48	„	3545	„	„	10	„
1122	„	„	20	„	3758	„	„	8	„
1155	„	„	48	„	3866	„	„	8	„
2042	„	„	10	„	4114	„	„	4	„
2243	„	„	22	„	4223	„	„	10	„
2623/1	„	„	12	„	4524/1	„	„	6	„
3037	„	„	58	„	4871	„	„	12	„
3268/2	„	„	12	„	4915	„	„	8	„
3308	„	„	22	„	5175/d/1	„	„	6	ko-

ronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1900 évi Május hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor** Kopacsel községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1900. évi január hó 20 án.

A kir. jbiróság mint telekönyvi hatóság.

Császár
kir. ...

922.1

Sosirea şi plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Octomvre st. n. 1899.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Trenul de persóne la 8 óre dim.
II. Tr. accel. peste Cluşiu la 2 ó. 9 m. p. m.
III. Trenul mixt la 10 óre 25 min. séra

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 0 óre — min. dim.
II. Trenul accel. la 2 óre 18 min. p. m.
III. Trenul mixt, la 5 óre 20 min. p. m.
IV. Trenul de pers., la 9 óre 27 min. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la 8 óre 25 m. d., (are legătură în St.-Georgĭ cu Ciuc-Szerda şi Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de persóne la 1 óră 51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la 6 óre 48 m. séra, (are legătură cu Ciuc-Szereda).

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (G. Bartolomeiu).

I Trenul mixt la 6 óre 22 min. dim.
II. Trenul mixt la 1 óră 13 min. p. m.

Dela Ciuc-Gyimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la 8 óre 25 min. dim
II. Trenul de pers. la 1 óră 51 min. p. m.
III. Trenul mixt la 6 óre 48 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la 5 óre 8 min. diminéţa.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la 7 óre 48 min. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la 3 óre 55 min. d.
II. Trenul mixt la 11 óre a. m.
III. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradia Cluşiu) la 2 óre 19 min. p. m.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de persóne la 5 óre 19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad) Ciuc-Szereda. 3 ó. 15 m.
II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la 3 óre 15 m. p. m. are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Szereda.

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (G. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la 9 óre şi 2 min. a. m.
II. Trenul mixt la 3 óre 18 min. p. m.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la 5 óre 19 min. dim.
II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la 3 óre 15 min. p. m.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.